

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

- 1) Fortsættelse af første Behandling af: Forslag til Lov om Fiskeriet i Danmark.
- 2) Forespørgsel af Folkethingsmanden for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) til Indenrigsministeren om fremmede Fiskeres Ret til at drive Fiskeri paa dansk Søterritorium.

Mødet hævet Kl. 4^{3/4}.

Fem og Tyvende Møde.

Lisrødagen den 7de December Kl. 1.

Sekretæren, Bønløfte, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underskrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af: Forslag til Lov om Fiskeriet i Danmark.

Solstein-Ledreborg: Da dette Lovforslag forelaa for Thinget for nogle Aar siden, vil man vist erindre, at det blev henvist til et Udvalg, der beholdt det i sit Væрге, saaledes at Sagen ikke kom videre. Jeg tror, at dette Udvalg dengang handlede fornuftigt ved at behandle Sagen meget grundig og tillige ved ikke at vise nogen overdreven Iver for at fremme den, kan jeg gjerne sige rent ud, og det er vistnok efterhaanden blevet erkjendt mange Steder rundt omkring i Landet, at det var en Lykke, at det daværende Folkething ikke fremmede Fiskeriloven, der var forelagt paa Grundlag af et Kommissionsarbejde, som paa mange Punkter viste Løkker og Mangler, ikke som Følge af en Mangel paa god Villie hos Kommissionen, men som Følge af, at Sagen ikke havde været tilstrækkelig længe behandlet, og fordi der manglede de fornødne statistiske Forudsætninger for en fuldstændig klar Bedømmelse i Forbindelse med de rette Sagtyndiges, det vil sige den praktiske Fiskerbefolknings altsidige Udtalelser om Sagen, hvilke endnu

ikke forelaa og ikke kunde foreligge. Meningerne i Thinget saavel som Meningerne i Udvalget vare i saa høi Grad delte, at der ikke hørte megen Selverkjendelse hos vedkommende Udvalg til at se, at man ikke magtede at løse et for en stor Del af Befolkningens materielle Velstand saa indgribende Spørgsmaal som det, der forelaa, paa en tilfredsstillende Maade. Eigesom jeg altsaa fuldstændig billiger, at Thinget dengang ikke fremmede dette Lovforslag, ligesaa nødvendigt tror jeg det er, da det nu foreligger igen, at det da fremmes, og det saa hurtigt som muligt. Jeg siger blot dette for at opfordre et eventuelt Udvalg til at gjøre, hvad det kan, for at Loven kan komme saa hurtigt som muligt fra Folkethinget. Der er nemlig ikke blot i Mellemtiden fremkommet en Række Petitioner, som det blev omtalt igaar, hvilke jeg tillægger en temmelig stor Betydning, fordi jeg ikke kan se rettere, end at den egentlige praktiske Fiskerbefolkning i saa Henseende, om det end kan være, at den ikke har det theoretiske Kjendskab til Fiskens Natur og Væsen, som mange Andre kunne have, saa dog har det Kjendskab til Forholdene, som det jo i langt høiere Grad kommer an paa end paa naturvidenskabelig Indsigt, for at give en god Lov, og det er jo denne Fiskerbefolkning, der har indgivet Petitionerne. Deril kommer Hensynet til den Usikkerhed, der hersker i denne Befolkning med Hensyn til, hvad den har Lov til, og hvad den ikke har Lov til. Spørgsmaalet om, hvilke Garn der maa bindes, staar i Diebliffet fuldstændig uløst i Forbindelse med en stor Del andre Spørgsmaal, der svæve som en Slags Damoklessværd over Hovedet paa den sikkende Befolkning; den veed, at der ligger en Lov i Luften, som en af Dagene kan komme og maaste tvinge Udskillige af dem til fuldstændig at forandre deres Maade at drive Fiskeri paa, eller maaste udelukke dem fra visse Arter af Fiskeri eller fra at fiske paa visse Riber, paa hvilke de nu drive Fiskeri. Og de vide paa den anden Side, at der foreligger en gammel Bestemmelse i Danske Lov, som har faaet Højesterets Sanction, men som isølge Ministeriets Humanitet, hvad jeg aner kjender, ikke er blevet saaledes haandhævet fra Administrationens Side, at den i dette Diebliff har grebet saa forstyrrende ind, som den ganske sikkert vilde have gjort, hvis man var gaaet strengt frem efter Lovens Bogstav. Dette vide de, men de staa altsaa paa en Maade som uvidende om, naar denne Lovbestemmelse, der er bleven sanktioneret ved Højesteret, vil blive sat i Kraft af Administrationen, ligesom de jo heller ikke vide, naar der vil komme en Fiskerilov, saa at de altsaa overfor et Spørgsmaal, der er et Svøgsørgsmaal for dem, staa saaledes, at de ikke blot ikke kunne se den nærmeste Fremtid, men hver Dag, de leve, kunne ruse sig, at en Forandring i Administrationen medfører Forandring i hele deres Stilling. Jeg tror derfor, at, selv om man ikke af Hensyn til de Fred-